

Знайомтеся: мама-фея і я

Привіт. Мене звати Елла Брук,
і я живу в містечку, що зветься
Черрівуд. У мене блакитні очі й темне
волосся. Мої найкращі шкільні
друзі — Том і Ленка. Мій найлютіший
ворог — Зої. Вона живе по сусідству,
і вона — моя не-найкраща подруга.
У неї зле обличчя, навіть коли
вона всміхається. З ними всіма ви
зустрінетесь згодом.

А це — моя мама. Може здатися, що вона звичайна, така, як і будь-яка інша мама... але це не так. Тому що вона може обернутися на фею. Просто міцно заплющує очі, каже: «Зефірка!»... і **ВЖУХ!** — вона вже мама-фея. А варто їй промовити «яблуко в карамелі», як вона знову стає просто мамою.

Мені дуже подобається, коли вона — мама-фея, тому що її крильця мерехтять, як сотні веселок. Вона носить срібну корону, яка сяє, наче світло зірок. Вона може літати в повітрі, ставати невидимою і займатися справжніми чарами.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

До того ж вона нещодавно купила собі нову паличку, дуже круту. Вона називається Компупаличка-V5. Ця паличка має чарівні сили, дисплей і кнопку «Супершвидкі чари».

Зараз більшість фей має Компупалички. У них є чарівні застосунки, чарівна пошта і навіть чарівні ігри. Якщо я гарно поведжуся, мама іноді дозволяє мені поглянути на застосунки та ігри. (Але вона *завжди* спершу вимикає функцію чарів.)

*

Моя тітонька Джо і бабуся здаються нормальними, як і мама, але вони теж можуть обертатися на фей.

Тітонька Джо має точнісінько таку саму Компупаличку-V5, як і мама. Вона вміє дуже швидко працювати з дисплеєм і знає геть усі коди заклинань. Тітонька Джо дуже добре володіє чарами. Вона здобула Чарівну премію за найкраще заклинання.

Бабуся не хоче собі ніякої
Компупалички, тому що не любить
предмети, які *бібікають*. Вона все ще
користується старомодною чарівною
паличкою з зірочкою на вістрі. Бабуся
каже, що ця паличка ще ніколи її
не підводила, саме з нею вона тричі
поспіль здобула Чарівну премію за
найкраще заклинання
та ще й купу інших
чарівних нагород
на додачу.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

Мама ще не здобула жодної
чарівної нагороди.

*

Коли мама — не фея, вона — начальниця в офісі. Це означає, що вона каже іншим, що робити. В мамі це виходить дуже добре. Ще в неї дуже добре виходить розповідати казки на ніч і співати пісень у машині. Вона — найкраща мама на світі.

Але з чарами в неї не все гаразд. Невдовзі ви дізнаєтеся, що я маю на увазі.

Всі дівчатка в моїй родині перетворюються на фей, коли виростають, а отже, колись я теж нею стану.

Я матиму блискучі крильця і власну
Компупаличку. Не можу цього
дочекатися. Мама вже називає мене
майбутньою феєю.

Мені ще не можна відвідувати
уроки чарів, але я все одно намагаюся
вчитися. Мама щотижня бере
уроки чарів у Фенелли, своєї феї-
репетиторки, яка спілкується з нею
через Феетьюб. Я дивлюся уроки разом
із нею й дуже стараюся запам'ятати
всі коди заклинань. Мама теж дуже
старається. Я впевнена, що колись
у неї вийде краще.

Коли мама — не фея, її Компупа-
личка схожа на звичайний телефон.

Це добре, бо те, що мама — фея, це велика таємниця. Про це ніхто *ніколи* не повинен довідатися. Мені нікому не можна про це говорити, навіть друзям.

*

Оллі — мій менший братик. Йому всього один рік, і він не може обертатися на фею. Всі кажуть, що він схожий на мене, але це не так, бо він малий, а я — ні. Він навіть не говорить як слід.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

Його улюблене слово — «Віу-віу-віу».

*

А це — мій тато. Він теж не може обертатися на фею і не займається чарами. Тато каже, що зате вміє паркувати машину.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ВИПРАВЕРІДУ!

Плутанина з виправним
заклинанням і чарівний пил

Це почалося вранці в суботу. Ми
снідали, і Оллі схопив глечик із
МОЛОКОМ.

— Обережно, Оллі! — сказала
мама.

Казати Оллі «обережно» немає
сенсу. Він помахав глечиком, і молоко
розхлюпалося на стіл.

— Постав його! — сказала я. Тоді спробувала забрати глечик, але Оллі мені його не віддав.

— Дай мені глечик, сонечко, — звернулася мама до Оллі. Вона спробувала забрати в нього посудину, але Оллі обняв її ще міцніше, наче плюшевого ведмедика. Мама прибрала його руки, але Оллі знову схопив глечик... і молоко виплескалося на підлогу.

Оллі гукнув:

— Віу-віу-віу!

Мама зауважила:

— Він сам не знає, що робить.

Я ж думаю, що він *знав*, що робить.

Молоко розлилося по підлозі,
затекло під стільці та в кутки
кімнати.

— Дрібниці, — сказав тато. —
Я метнуся до супермаркету.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>